

Novemberre elkészül Rösztke új határállomása

Milliárdos beruházás a végeken

Tavaly ősszel kezdődött meg Rösztkén az új határállomás építése. A hárommilliárd forintos építkezésen már a földben vár munkára a közművek nagy része, s az épületek falait is szorgosan húzzák föl a munkások. Ha minden a tervek szerint halad, 2001. november elejére elkészül az új országkapu, bár azt még nem tudni, mikor indulhat el rajta a forgalom.

Ha valaki nem izgul túlságosan amiatt, vajon mit fedez fel a finác Jugóba guruló kocsijában, s így arra is marad ideje, hogy az út menti táblákat nézegetse a rösztkei pusztán, biztos észreveszi a következő feliratot: „Épül az EU Phare határátelőhelyek modernizációs programja keretében.” A takarékos címfestő persze nem ezért az egyetlen mondatért áldozott fel egy hatalmas vaslemezt. Így aztán az is leolvasható a tábláról, hogy a beruházás 11 millió 318 ezer 671 eurós támogatást kap, míg a megrendelő a Pénzügyminisztérium, valamint a Vám- és Pénzügyőrség. Ennyi információ ismeretében talán már nem is olyan nehéz kitalálni: mai írásunkban arról a hatalmas építkezésről szólnunk, amelyet a környékbeliek egy rövidke mondatban így intéznek el: „Készül már az új határállomás.”

Tulajdonképpen ezzel minden fontosat el is mondtunk. Ám a rösztkei építkezés van olyan gigantikus méretű, hogy érdemes megismerkedni a részletekkel is. Mészáros József, a határállomást kivitelező Rösztke E-75 Konzorcium létesítmény igazgatója

Hetvenezer négyzetméternyi utat borít majd aszfalt a sztrádára váró határátelőkön. (Fotó: Karnok Csaba)

egy tanyában kialakított „parancsnoki épületben” a következő számokat diktálta:

– A tavaly ősszel elkezdett, mintegy hárommilliárd forintba kerülő építkezés eredményeként az ország egyik legnagyobb, közel húsz hektáron elterülő határátelőkje valósul meg 2001. november elejére. Az épületek 7 ezer 500 négyzetmétert foglalnak el, 70 ezer négyzetméternyi utat aszfaltozunk le. Emellett több ezer négyzetméternyi kőburkolattal ellátott parkolóban pihenhetnek majd az autók, de nem kevés munkát ad kollégáinknak a terület behálózó járdarendszer kiépítése, valamint a zöldterü-

let kialakítása. Mivel pontosan akarjuk tartani az átadási határidőt, jelenleg is 250 ember, s számtalan munkagép dolgozik ezen a beruházáson.

Határsétánk során láthatuk, a központi személyforgalmi épület hatalmas tömbjére nem sokára már rátehetik a díszes tetőt, s magasodnak már azok az oszlopok is, amelyek a ki- és belépő kapuk fölötti hatalmas tetőrendszereket tartják. De lesz itt helye minden olyan műszernek, berendezésnek, amelyek a járművek oldalát, tetejét, alját vizsgálják át. Felszerelik Rösztke új országkapuját kerékfertőtlenítővel, tengelysúly-

mérővel, több mint 130 kamion várhat majd egy időben sorára a terminálokban, míg a veszélyes anyagokat szállító járműveket egy védődomb mögött vizsgálják majd át a vámosok. De meg ne feledkezzünk az élőállatoknak szánt karámról, meg arról a növény- és állategészségügyi állomásról sem, ami viszont már a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium és a VPOP beruházásaként valósul meg. Ugye az is természetes, hogy a 96 sorompóra tervezett létesítményben a legkorszerűbb számítástechnikai berendezések szolgálják majd az utlevél és vámkezelést, hiszen ez ter-

mészetes követelmény ott, ahol néhány év múlva Magyarország, mint az Európai Unió tagja fogadja majd a Balkánról érkező utasokat és árukat.

Szólni kell azonban néhány válasra váró kérdéstről is. Mivel a jugoszláv oldalon még nem épül a magyar határállomás ikerpárja, nem tudni pontosan, mikor nyílnak meg Rösztke új büszkesége. Mint ahogy arról sem tud a rösztkei építkezésen senki, vajon hány esztendőnek kell elteltelnie ahhoz, hogy az autósztádára szánt határállomás megépüljön maga a sztráda is.

Bátyi Zoltán

Teljes körű választási szövetség jöhet létre a jobboldalon

„Koncentrálni kell az erőinket”

Bár a hétvégi országos választmányi ülésen felmerült, hogy hagyjuk abba a tárgyalásokat a Fidesszel, s kezdjük meg önállóan a felkészülést a parlamenti választásokra, idővel mindenki átértékelte annak súlyát, hogy koncentrálni kell az erőinket, hiszen a rendszerváltozás óta a 2002-es országgyűlési választások lesznek a legkiszámítottabbak – nyilatkozta lapunknak Balogh László, az MDF országos elnökségének és a párt tárgyalókördöttségének tagja.

Balogh László: Az eddigi megbeszélések nem a képviselői „darabszámról” szóltak. (Fotó: Schmidt Andrea)

– Az MDF országos választmányja augusztus 31-ig adott határidőt arra, hogy megkötjük a választási együttműködést a Fidesszel, amelynek sarkalatos pontja a közös képviselőjelöltek száma. Képesek-e a megadott határidőig lefolytatni a számháborút?

– Én a közös képviselőjelöltek számát illetően nem akarok számháborút folytatni a sajtóban a tárgyalások lezárásáig. Annál is inkább, mert az eddigi megbeszélések nem a képviselői „darabszámról”, hanem koncepciókról és közös kormányzásról szóltak. A Fidesz-delegációval eddig kétszer tárgyaltunk, s a vitás kérdések 80-90 százalékát megoldottuk.

– Melyek voltak a vitás kérdések?

– A közös lista elnevezé-

sében, az önálló frakcióalakítás és a jelöltállítás földrajzi lefedettségének kérdésében például nincs vita közöttünk.

– Pedig a közös lista elnevezésével kapcsolatosan azt lehetett olvasni, hogy a Fidesz „jogi aggályokra” hivatkozva ódzkodik attól, hogy az mindkét párt nevével viselje.

– Nézze, ilyen választási szövetség még nem volt a rendszerváltozás óta. Az kétségtelen, hogy jogértelmezési kérdések is felmerülnek az ügyben, de emiatt a felek között nem feszül ellentét. A Fidesz és az MDF tárgyaló-

kördöttsége azon van, hogy mindenben megfeleljen a választójogi törvény előírásainak.

– A Fórum a jövő évi országgyűlési választásokon 44 közös képviselőjelöltet szeretett volna indítani az egyéni választókeretekben és listán, ám a Fidesz összesen 22 képviselői helyet ajánlott fel. Mindez komoly feszültséget keltett a pártban. Felmerült-e az országos választmányi ülésen, hogy nem fogadják el a Fidesz ajánlatát, s önállóan indulnak a választásokon?

– A több mint ötéves ülésen minden variációt megbe-

széltünk. Voltak olyanok, akik azt javasolták, hogy hagyjuk abba a tárgyalásokat a Fidesszel, s kezdjük meg önállóan a felkészülést a parlamenti választásokra. Idővel azonban mindenki átértékelte annak súlyát, hogy koncentrálni kell az erőinket, hiszen a rendszerváltozás óta a 2002-es országgyűlési választások lesznek a legkiszámítottabbak.

– Ez is lehet az egyik indok. A másik pedig az, hogy az MDF nem érné el a parlamentbe jutáshoz szükséges 5 százalékos küszöböt.

– Ez nem igaz. Az MDF

akkor is bejutna a parlamentbe, ha önállóan indulna a választásokon. Ezt mutatják azok a legfrissebb közvélemény-kutatási adatok is, amelyek más kérdezői technikát alkalmaznak, mint a szokványos módszer. E szerint a Magyar Demokrata Fórum 4-5 százalék körüli eredményt ért el a biztos választók körében.

– Ennek ellenére mégis azzal a Fidesszel kötnek választási megállapodást, amely két MDF-es országgyűlési képviselő – Csapody Miklós és Herényi Károly – helyét már „odaigérte” a Magyar Kereszténydemokrata Szövetségnek, s a reformkiszáradák számára is tartogat néhány helyet a listáján.

– A területi lefedettség ügyében még tárgyalunk a Fidesszel. Ha megkötjük a megállapodást, akkor a konzervatív, jobbközép oldalon létrejöhet egy olyan, teljes körű választási szövetség, amelyben mind a Fidesz, mind pedig az MDF megtartja önállóságát, saját stílusát és értékrendjét. Szerintem a két pártnak reális esélye van arra, hogy megszerezze az abszolút többséget a parlamentben.

– Ön indul a 2002-es országgyűlési választásokon?

– Ha engem jelöl az MDF szegedi szervezete, akkor jövőre újra elindulok a Csongrád megyei 2-es körzetben.

Szabó C. Szilárd

A jelzés értéke

Mindenképpen különös, milyen nyomott áron, három és fél ezer forint szabadult meg nemrégiben tízenöttes Pick részvénytől a társaság vezérigazgatója, Bihari Vilmos. Az ember óhatatlanul összehasonlítja a két számot és ötvenmilliónál nagyobb összeget kap, így azután nem biztos, hogy mindenki sajnálni kezdi a cég első emberét. A szakma – a húsipari és a tőzsdei – persze maradéktalanul együtt érez vele, hiszen tudja, egy évvel ezelőtt még háromszor ennyit ért volna a részvénytársaság.

Szeged önkormányzata nyolc és fél ezren adott túl saját pakettségét, s bár később volt olyan időszak, amikor az emelkedő árfolyam miatt már mínusz négyszázmilliót mutatott a mérleg, az idő végül a városvezetést igazolta. Akkoriban sem feltétlenül üzletileg kérdőjeleztük meg a döntést – a tőzsde kiszámíthatatlansága miatt ez oktalanság is lett volna –, sokkal inkább morálisan: a város néhány százalék erejéig sirjon-nevesen együtt messze legnagyobb versenyszférában szereplő munkaadójával, a Pickkel. Hát, az utóbbi időben inkább a sírás lett volna...

Aki csak egy kicsit is követte a cég történetét, a különös tulajdonosváltást, az európai húsipar teljes elbizonytalanodását, nem igazán zaklatja mostanában a vezérigazgatót morális kérdésekkel a részvényeladás kapcsán. Amikor Vámosi Lukács gazdasági igazgató nemrégiben megvált székétől, néhányan talán a fejéhez vágják, menekül a süllyedő hajóról. Nem kizárt, tényleg érzékelt valamit, s úgy gondolta, még időben, tisztességes pénzzel elmegy. Az viszont tény, ezután jelentette be a Pick hosszú tőzsdéi történetében először – még jóval az első negyedévi gyorsjelentést megelőzően –, hogy kénytelen érdemben csökkenteni eredménytervét. Persze lehet ennél egyszerűbb magyarázat is: az új tulajdonos, az Arago pénzügyi befektető, s mint ilyen, saját bizalmi emberét akarta tudni a második legfontosabb székben.

Apropó Arago. A mind súlytalanabbá váló tőkepiac máig a tőzsde egyik (ügyes) fenegyerekének tartja a Pick legnagyobb tulajdonosát, még akkor is, ha a részvényeken eddig óriási bukott a pénzügyi befektető. Pedig a Pick megszerzése és sikeres működtetése kitűnő imázsjavító lett volna, ám az égiek éppen ez idő tájt átkozták meg állapotbetegségekkel a húsipart. Úgy tűnik, ha a tőzsde nem szereti az Aragót, akkor ez fordítva is igaz, ráadásul a társaság számos olyan lépést tesz, ami arra utal, érdekltségét ki szeretné vinni a tőzsdéről. A Pick ettől még messze van, de ha egyre több részvényt sikerül megszereznie a legnagyobb tulajdonosnak, lehet hasonló a végeredmény.

Amikor a város eladta részvényeit – melyek áttételén az Aragohoz kerültek –, sokan az akkori stratégiai alpolgármester, Csonka Gábor közreműködését sejtették az üzlet mögött, aki a Pick marketingvezetői székéből ült át az alpolgármesteri székbe. Az Arago-hatalomátvitel után a jól értesültek pedig már egyenesen őt látták az ország messze legnagyobb húsipari cégének vezérigazgatói posztján, ám az új tulajdonos megtartotta a céghez ezer szállal kötődő régi első embert.

Vagyis a folytonosság mellett döntött. Pedig már a kezdet kezdetén látszott, az elképzelések nem találkoznak minden területen. A „régikészek” óvatossággal, neves márkákat vásárolva terjeszkedtek volna, a pénzügyi befektető a méret, az árbevétel-növekedésben volt érdekelt. Természetesen az utóbbi irányzat vált erőteljesebbé, de nem maradéktalanul, hiszen a kész tényként kezelt Délhús megvásárlása például mégsem történt meg.

A szakma – a tőzsdei és a húsipari – úgy volt a Pickkel, hogy addig nincs túl nagy baj, amíg a folytonosságot a régi vezérigazgató, Bihari Vilmos képviseli, ezért mostanában inkább csak magukban kommentálják a jelzésértékű részvényeladást.

Akkor pedig az újságíró sem tehet mást.

Korom András

„Tolvajaratás”

Vásárhelyen és a környékén sem csak azok aratnak, akik vettettek hanem a tolvajok is, akiknek semmi sem szent.

A minap is két vásárhelyi férfi jártában-keltében Szentes határában pillantott meg egy teherautónyi ömlesztett búzát, s a magára hagyott termény rögtön izgatni kezdte a fantáziájukat. Addig-addig, míg zsákokkal felszerelve vissza nem autóztak a helyszínre. Itt aztán feltörték a kertkaput, s vállalva a nehéz testi munkát, hét mázsányit bezsákoláltak.

A legnagyobb kísértést a tolvajok számára a mobiltelefonok jelentik, melyeket már a tízenéves sutykók is az övikön hordanak, hogy az általános iskolás kislányokról már ne is szóljunk. Hiszen divat a mobil, mint a saját kutya. A tolvajok aztán alaposan kihasználják a helyzetet, hiszen az övről is

könnyű elcsenni a telefont, s aztán rendőr legyen a talpán, aki megtalálja. Hiszen rejtett a gyári száma, s darabokra szedve adják, csereberélik tovább.

A gépkocsifosztogatók módszerei is változnak. A vásárhelyi rendőrség már olyan bandáról is tud, melynek tagjai kerékpárral indulnak neki a városnak, s alaposan szemrevételezik a parkoló autókát. Aztán ahol alkalom adódik, s csábító az utastérben maradt táskák, kabát, szatyor, mobil, ott az egyikük figyel, míg a másik dolgozik. Végül nyomot sem hagyva kerekednek tovább. Zsákmányuk sokszor értéktelenebb, mint a kifeszített zár, a betört üveg. Munkát mi adunk nekik, hiszen sokszor mindenünket a kocsiban hagyjuk...

Korom András